Maandag 16 December 1946

DAGBLAD

63ste Jaargang No 4988

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I Voor Aruba: J. E. Croes. Postbus 14. Oranjestad: tel. 38.

Indie wil uittreden

In Frankrijk Socialistisch Cabinet?

Franco stelt zich te weer

ONAFHANKELIJKHEID.

Uit Bombay bericht men dat Nehru zou verklaard hebben, dat Indië zich binnen twee a drie dagen onafhankelijk zal verklaren van het Britse rijk. Nehru zou dit op een vergadering gezegd hebben.

Het congres zal zich onafhankelijk verklaren en men zal zijn beslissing niet aan het Britse parlement voorleggen. „Wij kijken niet meer naar Londen, we zullen zelf onze eigen problemen wel oplossen. We zijn niet bezorgd over de toestand, het congres heeft immers besloten onverdroten voorwaarts te gaan". (Bombay, (AP) 16.12).

BLUM IS NOG BEZIG.

Uit Parijs werd Zondagmorgen bericht, dat Blum thans voor de vierde achter eenvolgende dag aan het confereren is met de leiders van de verschillende partijen.Men moest toegeven, dat hij zich te optimistisch had uitgelaten,toen hij voorspelde tegen Zaterdagavond wel een cabinet gevormd te zullen hebben. (Parijs,, (AP) 15.12).

NOGMAALS BLUM.

Nu meent men weer dat Blum toch morgen wel klaar zal komen na zijn conferenties met hen, die de coalitie in de weg staan. Nog weer latere berichten melden echter, dat het toch weer niet gelukt schijnt te zijn, om de communisten van hun standpunt af te halen. Ze schijnen nog wel toe te willen treden, als hun de portefeuille van verdediging gegeven wordt.

Men verwacht echter, dat Blum de pogingen zal opgeven en de socialistische minderheid de vorming van het cabinet zal opdragen. Blum komt vanavond voor de radio.

De allerlaatste berichten melden, dat Blum het op heeft moeten geven na zijn laatste conferenties met Thorez en met Duvlos.

Nog confereerde Blum verder met generaal Guy Molget en de vroegere minister van binnenlandse zaken André le Troquer, en Blum polste hen over de mogelijkheid van een socialistisch cabinet. André Le Troquer vertelde de persmensen, dat er officieel nog niets is vastgesteld, doch volgens hem is een socialistisch cabinet nu wel zeker. (Parijqs, (AP) 16.12).

DE SPAANSE QUAESTIE.

Uit Londen melden welingelichte kringen dat de beslissing van de Verenigde Naties om haar leden aan te bevelen hun ambassadeurs bij de Franco-regering terug te roepen óf tengevolge zal hebben dat Franco's positie versterkt wordt, óf dat zijn val daardoor verhaast zal worden. Spaans republikeinen lieten uitkomen dat slechts heel weinig mensen op de hoogte zijn van de economische crisis, die Spanje nu doormaakt. Zij zeiden dat de levensomstandigheden de laatste drie maanden zo verslechterd zijn, dat niet alleen de werkende klasse en de middenstand, doch zelfs de rijken, de gevolgen daarvan ondervinden. Een Bask, die verzocht zijn naam niet bekend te maken, zeide ervan verzekerd te zijn, dat sommige adviseurs van Franco, spoedig op hem druk zullen beginnen uit te oefenen. (Londen, (AP) 15.12).

FRANCO SPREEKT.

Franco heeft Zondag twee redevoeringen gehouden waarin hij liet uitkomen, dat de vijandschap van de vreemde landen tegenover Spanje, op henzelf terug zal vallen. Franco sprak bij gelegenheid van de uitreiking van de graden aan honderd vijf en zeventig gepromoveerden van de Militaire Academie, waarvan hij vroeger de Directeur was. Hij zeide dat in de moderne oorlog alle moderne wapenen ten spijt, de grootste bedreiging voor de volken de vijfde colonne vormt, daar „de domme, liberale politici zich laten leiden door mensen met een dubbele persoonlijkheid". Hij zeide, dat de naties zich thans wel met de Spaanse quaestie bemoeiden, wat tien jaar geleden niet geschiedde, toen hij tegen de republiek optrad. Bij de promotie waren vierduizend personen aanwezig. Franco liet nog uitkomen, dat de inwendige moeilijkheden van de landen de grootste problemen zijn van de moderne tijd, doch dat de Spanjaarden houden van vrede. Hij wilde de vrijheid garanderen op de basis van de katholieke moraliteit. Spanje is altijd aangevallen, zeide hij, eerst door de guerrilla's, toen door de maquis en nu weer door de Verenigde Naties. „Wij moeten altijd waakzaam zijn, want het gevaar is dreigende" (Zaragoza, (AP) 15.12).

NOGMAALS FRANCO.

In zijn rede van gisteren zeide Franco nog, dat Spanje in oorlogstoestand is. „De oorlog kan ieder ogenblik verklaard worden", zeide de leider tot het Saanse volk. Dit is het gevolg, meende hij, van de materialistische levensopvatting met daarbij het slechte vertrouwen en de schijnheiligheid, waarmede men elkander bejegent. Franco sprak van een nieuwe Pearl Harbor; ook waarschuwde hij nog voor de vijfde colonne, waarvan de leden mannen zijn van een dubbele nationaliteit. Verder had hij nog andere verwijten voor de domme democratieën, waarvan hij opmerkte, dat zij niet organisatorisch zijn opgebouwd (Saragossa. (AP) 16.12).

CHURCHILL

GANDHI

NEHRU

Wie is tevreden?

MANDAATGEBIEDEN

Bij de Verenigde Naties werd ook in studie genomen het probleem van de mandaatgebieden. Naar men weet zijn er sinds de vorige Wereldoorlog, acht van dergelijke gebieden ingesteld, tezamen met een bevolking van vijftien millioen inwoners. Men wil bij de Verenigde Naties de directe verantwoordelijkheid voor deze gebieden op zich nemen. Ook wil men ten opzichte van alle koloniale gebieden, die gebieden waar het volk zelf nog niet zijn eigen regering vormt, toezicht houden. Ofschoon de daartoe door de Verenigde Naties voorgestelde Raad niet bevoegd zal zijn om in dergelijke landen handelend op te treden, moeten de staten die mandaat voeren over dergelijke gebieden, over de toestand in die landen verslag uitbrengen aan de Verenigde Naties. Bovengenoemde Raad kan dan voorstellen doen aan de Algemene Vergadering betreffende die gebieden. Men denkt dat deze Raad voor de mandaatgebieden in Januari in functie zal treden (New York, (AP) 14.12).

Mandaatgebieden zijn vroegere koloniën en gebieden der centrale mogenheden, waarvan door het Verdrag van Versailles en luidens artikel 22 van het Volkenbondspact het bestuur bij mandaatsacte toevertrouwd is aan de in de Wereldoorlog zegevierende landen, onder toezicht en uit naam van de Volkenbond, door middel van de Permanente Commissie voor Mandaten, welke jaarlijks verslag moet uitbrengen. De m. worden verdeelde in drie soorten: 1e A-mandaat: de vroegere gebieden van het Turkse rijk, waaraan ten gevolge van het bestaan van een zeker peil van beschaving, een beperkte autonomie werd geschonken. De 2e B-mandaat: over gebieden wier beschavingspeil voor sommige bepaalde vraagstukken het beheer door een mandataris vereist. 3e C-mandaat: over gebieden waarvan het rechtstreekse bestuur met enkele beperkingen werd toevertrouwd aan den mandataris.

A-gebieden: Syrië en Libanon aan Frankrijk, Palestina en Mesopotamië aan Engeland; B-mandaatgebieden: Togo en Kameroen aan Frankrijk en Engeland, Oeganda en Oeroendi aan België; C-mandaatgebieden: Zuid-Oost-Afrika aan de Zuidafrikaanse Unie, Samoa aan Nieuw Zeeland, Nauroe aan engeland en de Duitse Koloniën bezuiden de evenaar aan Australië, en Duitse Koloniën benoorden de evenaar aan Japan. — Red.

ZIONISTENCONGRES LOOPT TEN EINDE.

Ernest G. Fischel meldt uit Bazel, dat het 22ste Zionistische Wereldcongres ten einde loopt. De voornaamste punten van discussie zijn nog: 1. Zal het Congres vertegenwoordigers zenden naar de Palestina-conferentie die in Januari te Londen gehouden zal worden?

2. Zal mendaar het voorstel aannemen om Palestina te verdelen in een Joodse en een Arabische Staat of zal men op het punt blijenv staan om van geheel Palestina één Joodse staat te maken (Bazel, (AP) 14.11).

DIPLOMATEN VERTREKKEN.

Met de „Queen Elizabeth" zijn de diplomaten Bevin en Molotov uit New York vertrokken, nadat beiden hun tevredenheid hadden betuigd over de ter vredesconferentie behaalde resultaten. Molotov zeide, dat de Sovjet-delegatie tevreden was.

Bevin vertelde nog dat vele misverstanden uit de weg geruimd waren en dat men nu werkelijk in staat zal zijn om de grondslagen van een duurzame vrede te leggen. Molotov sprak zijn vertrouwen uit het welslagen van de conferentie die men het volgend jaar in Moskou zal houden. Op 10 Maart a.s. hoopt men te Moskou tezamen te komen om het vredesverdrag met Duitsland op te stellen (New York, (AP) 14.12).

het nieuws van vandaag

Hier is het nieuws.

Blum heeft té bout gesproken. Hij zou zeker wel klaar komen met een cabinet voor Zaterdagavond, doch dat liep niet zo vlot. De communisten schijnen er niet voor te voelen, om nu zij de grootste partij zijn, ook nog samen te moeten werken met die rechtse partijen, men zoekt, men confereert......

Franco heeft ook gesproken en ook wel een beetje té bout. Hij baseerde zich op de principen van de katholieke moraal, dat is nog al wat, om dat van zich zelf te leggen, hij zal ook wel weten dat er Christelijke democratie mogelijk en noodzakelijk is. Een ander quaestie is of men in Spanje die vrijheid kan geven, gezien het gevaar vóór de deur, doch Franco zal ook weten, dat katholieken als Jacques Maritain, Maurriac, Bernanos tegen hem zijn. Hij zal ook weten misschien wat die uitlatingen waard zijn, doch het gezag van de eerste persoon, groot philosoof is groot en hij zal wellicht de distinctie plaatsen.

Christelijke democratie moet er zijn, doch of het nu onmiddellijk moet betekenen volksreferendum houden in Spanje, dat is een andere quaestie! Een geleidelijke overgang zal wel beter zijn. De republikeinen hopen nu maar, dat de economisch slechte positie van Spanje de politieke wijzigingen zal verhaasten.

Het zionistèncongres in Bazel trok de belangstelling van de wereld, natuurlijk doch wat wel héél jammer is, dat men daar geen eenheid van opinie heeft, dat helpt niet erg mee het netelige vraagstuk op te lossen.

Vandaag komt het congres in Caracas bijeen, — de toestand leek nog een beetje verward vooral dieper het land in, zal men nu overgaan tot de keuze van een president en zal het de litterator Romulo Gallegas zijn? Of zal men een sterke militaire figuur wensen? De gebeurtenissen van de laatste dagen zullen natuurlijk ook hun schaduw op die keuze werpen. Het is zo moeilijk om profeet te zijn, doch dit is dubbel moeilijk in politieke quaesties. Misschien weten we morgen meer, wie het roer bij onze zuiderburen in handen zal nemen, we wensen natuurlijk een vaste hand, tot heil van geheel het volk van Venezuela.

De mandaatgebieden kwamen in New York nog in bespreking, men wil de quaestie nu niet meer aan een of ander land overlaten doch centraal bekijken.

Molotov en Bevin gingen aan boord van de Queen Elisabeth. „Hun woorden waren zeer hoopvol. Bevin sprak van een duurzame vrede...... en van wegnemen van misverstanden. Moge het zo zijn."

Nehru sprak van onafhankelijkheid voor Indië. Hij herhaalde zijn harde woorden tegen Engeland. In het Huis zullen ook nog wel harde woorden vallen, over deze quaestie.

EERBIED VOOR DEN PAUS.

De Katholieke Actie van Rome heeft tengevolge van verschillende uitlatingen in anti-clericale tijdschriften, waarbij de Kerk en Haar Hoofd beledigd werden, het volk in de Sint Pieter opgeroepen om te getuigen van zijn kinderlijke onderworpenheid aan den Paus (Rome. (AP) 14.12).

DE STAKING VAN DE ARABIEREN.

Uit Jeruzalem wordt gemeld dat de staking van de Arabieren welke twee uur geduurd heeft zonder incidenten is verlopen (Jeruzalem, (AP) 15.12).

SANTO DOMINGO.

Een Schots architect is naar Santo Domingo afgereist om mee te helpen aan de opbouw van een groot nationaal monument. (Santo Domingo, (AP) 14.12).

NOORWEGEN. EN SPANJE.

De minister van buitenlandse zaken verklaarde, dat Noorwegen geen stappen zal doen t.o.z. van de regering van Franco. De regering had na de bevrijding nog geen ambassadeur bij Franco. (Os'o, (AP), 14.12).

ER WORDEN NAMEN GENOEMD.

Vooral de sleutelposities in het door Blum te vormen cabinet noemt men de volgende namen, president Felix Gounin voorlopig president van Frankrijk voor buitenlandse zaken, Depreux voor binnenlandse zaken, André Philip voor nationale economie, Moutet voor koloniën, Tetabatcaobzcten voor defensie, terwijl Mevr. Vient wordt genoemd voor posterijen en gezondheid. (Parijs, (AP) 16.12).

SURINAME

TELEGRAM.

„Minister van Overzeese Gebiedsdelen.

Progressieve Surinaamse Volkspartij gelezen Missive Gouverneur aan Staten betreffende aanstelling gecommitteerde Den Haag, als gevolg besprekingen Statendelegatie met Uwer Excellentie, gelet op plannen Regering richting erkenning Republiek Indonesia dringt bij uwe Excellentie aan op bespoediging wijziging Staatsregeling overeenkomstig verwachtingen gewekt door bespreking met Statendelegatie ter verwezenlijking hervormingen als voorlopige voorbereiding Grondwetswijziging."

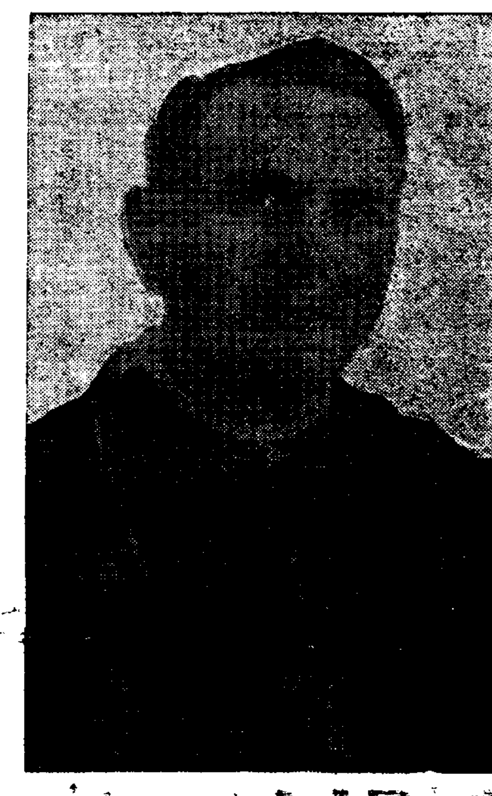
Pater J. Weimann, Voorzitter.
J. Emanuels, Secretaris.

Rome reis Mgr. Verriet

Uit verschillende correspondenties is het ons mogelijk een overzicht te geven van de Rome reis van onze Apostolisch Vicaris.

Mgr. Verriet ondernam de reis naar Rome in gezelschap van Pater Antoninus Burgemeester de Pastoor van St. Barthelémy.

Men begon de reis van uit Den Haag, vanwaar men naar Parijs reisde. De tweede dag werd de reis verder doorgezet en

MONS. VERRIET

na een lange reis via Montreux, Lausanne, Domodossola, Bring Milaan, Florence kwam men eindelijk in Rome aan. Het treinverkeer ook op de grote Internationale lijnen is nog zeer moeilijk, de coupes zijn overvol en het reizen wordt zo doende wel dubbel vermoeiend.

Het landschap mag dan al mooi zijn, telkens ziet men weer, vooral in Italië de geweldige verwoestingen, die de oorlog heeft aangebracht. Het is een werkelijk zielig gezicht, zoveel pracht ligt aan puin, zoveel schoon van eeuwen oud ligt verbrokkeld en verwoest terneer.

In Rome aangekomen werd Mgr. Verriet en zijn secretaris welkom geheten door Mag. Suermondt en nam Hij verblijf in het Santa Sabina klooster, waar het generalaat van de Orde der Paters Dominicanen gevestigd waren. Er is daar een aardige Hollandse kolonie, te weten de Paters Peeters, Vijverberg, De Groot, Dirks, van Adrichem. Als wereldcentrum was Mgr. Verriet daar de gast tegelijk met de Bisschop van Nicea de oud generaal van de Orde Mgr. St. Gillet, een bisschop uit de Congo en een bisschop uit Noord-Italië. Men bereidde Mgr. Verriet een hartelijke ontvangst en hij werd plechtig toegesproken door de Vicaris der Orde Pater Montoto.

Op Zondag 25 November maakte Mgr. Verriet in de Sint Pieter de plechtigheid mee van de Zalige verklaring van Zuster Maria Derks (de spelling staat niet vast, men schrijft ook Dierckx). Mgr. Verriet kon plaatsnemen op de eretribune niet ver van de bidstoel van den Paus. Er waren daar in de Sint Pieter een 40.000 mensen tesamen gestroomd. 12 Kardinalen en 100 bisschoppen luisterden de plechtigheid door hun tegenwoordigheid op. Geheel het corps diplomatique was aanwezig, de Nederlandse gezant, en verder o.a de bekende Franse Thomistise philosooph Jacques Maritain, nu gezant voor Frankrijk bij de H. Stoel.

Het was ontroerend moment toe de bazuinen begonnen te schallen en de Paus binnenkwam onder luide roepen van de menigte „Vive el Papa". De versiering was indrukwekkend, de verlichting schitterend. Er had een kort lof plaats met magnifieke zang. Het was de zegevierende kerk op aarde. die daar feest vierde om de nieuwe zaligen van China, martelaren uit de Boksersopstand in het jaar 1900. Voor God stierven zij, nu leven zij voor God.

Na het lof ontving de Paus de huldeblijken van de generaal der orde der Franciscanen waarvan de zaligen lid waren. De Paus stond op voor zijn bidstoel en bewonderde de aangeboden reliquien. Hem werden bloemen aangeboden en boeken. Het is een tengere figuur, zijn ogen zijn vaderlijk, zijn gelaat heilig.

Met het gebruikelijke ceremonieel verliet de Paus weer onder groot enthousiasme van de menigte de Sint Pieter. Mgr. Verriet feliciteerde een Zus van een der Zaligverklaarden, die bij de plechtigheid aanwezig kon zijn.

Mgr. Verriet legde de gebruikelijke bezoeken af en begroette ook de nieuwe generaal van de Orde der Dominicanen Pater Suarez, een innemend en zeer actief man. Hij bezocht Mgr. O. Smit, Pater DamenC.ss.R. Pater Rutten Kruisheer.

In het Angelicum werd Mgr. Verriet ook ontvangen en begroet ook door de Nederlandse Dominicanen Bender Dunker. Van de Ploeg, Lemeer.

Er werden bezoeken gebracht aan de kerken van Rome St. Jan van Lateranen, aan de Minerva voor een bezoek aan het graf van de H. Catharina, ook bezocht Mgr. Verriet de titelkerk van Kardinaal de Jong de San Clemente van de Ierse Dominicanen.

Een apart bezoek bracht Mgr. Verriet aan het generalaat van de Fréres de la Salle in het monumentale generalaatsgebouw aan de via Aurelia. Daar ook ontmoette Mgr. frére André van Aruba.

Natuurlijk werden er bezoeken gebracht aan de Propaganda Fide, de Kardinaal van deze congregatie, en Mgr. Constantini.

Mgr. Verriet maakte verder mee de promotie tot doctor in de Bijbelwetenschap van Pater van de Ploeg O.P. uit Maastricht, deze promotie had plaats in een der zalen van het Vaticaan, en geschiedde onder leiding van Kardinaal Tisserant, Professor Vosté, die onlangs een studiereis door Amerika maakte en Pater Bea S.J. De belangstelling voor deze promotie was buitengewoon groot, o.a. waren de Nederlandse gezant aanwezig, alsmede Mgr.Giobbe, de gezant van de H. Stoel in Nederland, en Mgr. Blomjous,de jongste Nederlandse Apostolische Vicarius.

De Bijbelcommissie was vol lof en tot eer en glorie van de Nederlandse kolonie, kreeg de examinandus de vermelding „cum laude et mentione speciali". Mgr. las ook een H. Mis op het graf van Paus Pius X en bad op de graven van de Apostelen. Er werd verder bezocht het Nederlandse College van Mgr. Eras, waar nu door bemiddeling van Mgr. ook onze landgenoot Amado Römer verblijf zal gaan houden.

De grote dag was de dag van de audiëntie bij Zijne Heiligheid de Paus. Mgr. Verriet begaf zich in gezelschap van Pater Burge-

meester en Amado Römer naar het Vaticaan, waar men door de Zwitse wacht zeer officieel ontvangen werd. Mgr. Verriet had een zeer intiem onderhoud met de H. Vader, later werden ook Pater Burgemeester en Amado Römer binnengeroepen. Het was te zien dat Zijne Heiligheid Paus zichtbaar ontroerd was toen Mgr. Verriet de priester van Curaçao aan hem voorstelde. Veel vroeg de Paus en Hij zegende het werk en ook de studie van Amado Römer. De Paus gaf Pater Burgemeester en Pater Römer een speciaal geschenk. Bij het afscheidstond de Paus op en omhelsde Mgr. Verriet, en zegende Hem en zijn Curaçao. Diep ontroerd verliet men het Vaticaan.

De mensen liepen te hoop, toen Mgr. Verriet naar buiten kwam, daar men van uit de verte een witgewaad ziende, meende dat de Paus het Vaticaan verliet.

Verschillende kerken werden nog bezocht, de Scala Santa, het graf van Benedictus Labre enz.

Nogmaals de eregast geweest te zijn aan de universiteit der Dominicanen het Angelicum, na bezoeken zoals bij de Nederlandse gezant kwam er spoedig (té spoedig vond Pater Burgemeester) een einde aan deze dagen in Rome.

Mgr. Verriet is zeer vermoeid in Nederland weergekeerd. Het was guur en koud in Rome en de voedselvoorziening lijkt nog op... hongertoestand.

Mgr. Verriet zal nog de H. Wijdingen toedienen in het klooster der Dominicanen te Nijmegen het Albertinum, en hoopt op 27 December om 16.45 uur Nederland te verlaten voor Curaçao.

Hij wenst aan allen reeds een: „bon Pascu".

Baldadige Jeugd

door
F. J. DE FRAITURE.

Schrijver dezes woont in een rustige straat in de buitenwijken van Nijmegen. 's Avonds brandt **er geen enkele lantaarn**, want alle zijn die door het oorlogsgeweld vernield. Deze week werden in dit stadsdeel weer enkele nieuwe lantaarns geplaatst tot grote vreugde der bewoners, die op de donkere winteravonden hun huis bijna niet wisten te vinden. De eerste avond brandden ze glorieus, doch vóór het middernachtelijk uur had de jeugd **alle lantaarns reeds tot mikpunt** van haar werpkunst gemaakt en met stenen kapotgegooid. Dit is een typisch verschijnsel in het huidige Nederlandse leven.

Overal, zowel in de steden als op het platteland, wordt steen en been geklaagd over de baldadigheid der jeugd, die sedert de oorlog zo sterk is toegenomen. Daarvoor zijn heel begrijpelijke redenen aan te voeren. Immers, zoveel vaders waren naar Duitsland gevoerd en opgesloten in gevangenissen en concentratiekampen en lang niet alle moeders waren in staat hun opgroeiende kinderen in bedwang te houden en goed op te voeden. Jeugdverenigingen waren ontbonden door den bezetter en de scholen ingericht voor kazernes e.d. Daarbij kwam, dat moeder het helemaal niet erg vond als zoonlief met een stiekum omgehakt boompje thuiskwam om de kachel brandende te houden, ofwel in de winkel „vergat" de bon voor het gekochte pakje boter af te geven. De volwassenen gaven ijverig het voorbeeld en een leegstaand pand van al zijn houtwerk te ontdoen en letterlijk af te breken, om aan brandhout te komen.

Nu echter moet dat zelfde zoontje van de plantsoenen en van andermans eigendom afblijven; het moet weer doodeerlijk zijn en mag zelfs geen appel meer gappen. Die omschakeling is blijkbaar te veel gevraagd.

De afdeling publiciteit van de Regerings - voorlichtings - dienst heeft een groot aantal burgemeesters in ons land verzocht haar gegevens te verstrekken over de jeugdbaldadigheid en daaruit tevens hun conclusie te **trekken. In het rapport over deze enquête vinden wij interessante bizonderheden. Zo schrijft de** burgemeester van een vrij grote stad in Zuid-Holland:

„Als een der hoofdoorzaken der baldadigheid moet ongetwijfeld de sterk demoraliserende invloed van de bezettingstijd worden genoemd. Grote groepen der bevolking werden geestelijk en moreel van hun ankers losgelaten. Het verschil tussen mijn en diin verdween grotendeels. De demoralisatie bleef niet alleen beperkt tot de ouderen, doch tastte ook de jeugd aan. Deze jeugd mist thans in vele gevallen het onderscheid tussen wat wel en wat niet geoorloofd is. Vele ouders hebben tengevolge van de oorlog zo goed als alle gezag over hun kinderen verloren. In sommige gevallen zou het aanbeveling verdienen, dat de politie meer bevoegdheden kreeg. Voorts is het noodzakelijk, dat allereerst de ouders zelf en ook de andere opvoeders goed doordrongen worden van hun plicht ten opzichte van de aan hun toevertrouwde of onderworpen minderjarigen".

Grotere bevoegdheden voor de politie bepleit ook de burgemeester van een zwaar door de oorlog geteisterde gemeente in het Oosten des lands, die verder nog zegt:

„Stimulering van de jeugdbeweging o.a. door het verlenen van subsidie aan die verenigingen, die zich speciaal met de sociale jeugd bezighouden, zal zeker effect hebben".

Trouwens, zeer vele **burgemeesters wijzen op de grote en be**langrijke taak, welke de jeugdbewegingen hebben t.a.v. de baldadigheid. Maar helaas moet een aantal burgervaders opmerken, dat in hun gemeente de jeugdbeweging, mede als gevolg van de oorlog, een groot gebrek aan leidinggevend kader kent en dat ook door de oorlog het aantal kinderspeelplaatsen en de outillage daarvan sterk is verminderd.

„Het in ruime mate aanleggen van speelterreinen en zwembaden, die gemakkelijk te bereiken zijn en eventueel door de gemeente beheerd worden, lijkt mij van belang" zo schrijft een burgemeester uit het Zuiden des lands. „Clubhuiswerk, gestimuleerd door buurtverenigingen", beveelt het hoofd van een stad in Gelderland aan. „Het bevorderen van het gezinsleven is noodzakelijk", merkt een burgemeester uit Overijssel op.

Hij beveelt ook het invoeren van handenarbeid als schoolvak aan, daar hierdoor het knutselen thuis bevorderd wordt. „Helpt de jeugdbeweging", adviseren ambtenaren der Kinderpolitie van een Noord-Hollandse gemeente. „Bij de bevrijding waren de kassen dier verenigingen leeg, uniformen en uitrustingsstukken waren er nauwelijks over, leiders en leidsters waren in onvoldoende mate beschikbaar. Daaraan moet wat gedaan worden."

Ziedaar een kleine bloemlezing uit de ideeën van vele burgemeesters om de baldadigheid te bestrijden. Maar bijna allen stellen op de voorgrond, dat de baldadigheid toch, allereerst, in de school en in het gezin bestreden moet worden.

„Meer aandacht van de ouders voor hun kroost, meer aandacht van de onderwijzers voor wat de kinderen buiten school doen", aldus de resultante uit tientallen opmerkingen. En daaruit volgt dan uiteraard: „Meer en betere voorlichting aan ouders en onderwijzers zelf, op dit gebied."

Gevraagd was ook, de schade op te geven, welke door jeugdbaldadigheid wordt veroorzaakt. Leeuwarden: ƒ 3000 tot ƒ 5000 per jaar schade door vernieling van beplantingen en bestratingen. Ede: aan gemeente-eigendommen ƒ 300 per jaar, vooral glasschade. Almelo: ƒ 1000 per jaar aan openbare gebouwen en werken, ƒ 250 aan particulier eigendom. Velp: resp. ƒ 500 en ƒ 2500. Bergen op Zoom: van Augustus 1945 tot Augustus 1946 ƒ 3465 aan bestratingen, ƒ 950 aan beplantingen, ƒ 150 aan Rijkseigendommen. Middelburg: ƒ 1500 per jaar aan gemeentewerken. Enzovoorts, enzovoorts. A's men deze bedragen van alle gemeenten in ons land bij elkander op zou tellen, zou men tot een opvallend hoog bedrag komen. En wat erger is: hoe vervangt men thans een ruit, die ingegooid wordt?

De eindconclusie over dit alles kan tenslotte toch niet al te pessimistisch zijn, want de huidige baldadigheid wordt algemeen beschouwd als een tijdelijk verschijnsel, dat te verhelpen is en het is niet alleen de jeugd, die schu'd heeft. Zonder krachtige hulp van de Overheid zal het euvel echter niet snel en gemakkelijk kunnen worden verholpen.

te geven.

Generaal Roell, tesamen met andere hoge gepensionneerde officieren en vroeger cabinet-ministers, heft op 30 November de bekendmaking die een aanval deed op de overeenkomst, gepubliceerd. (Den Haag, Aneta).

NEDERLAND EN BELGIË.

De Nederlandse Regering maakte Vrijdag bekend dat zij haar dank wilden uitdrukken aan de Belgische Regering voor het optreden van de Belgische afvaardiging op de Algemene Assemblee.

Zij verklaarde dat „Nederland deze onzelfzuchtige daad als een vernieuwd bewijs aanschouwt van de vriendelijke verhouding die tussen deze twee landen bestaat". (Den Haag, Aneta).

GEEN OORLOG.

500 mensen hebben de lucht in het Hotel Astor die door de Nederlandse Kamer van Koophandel te New York ter ere van Dr. E. van Kleffens gegeven werd, bijgewoond.

In zijn toespraak verklaarde van Kleffens dat het zijn oprecht geloof was dat er geen oorlog behoeft te zijn, zo lang als er een goed wereld bestuur heerst en een geest van geven en nemen overheerst, maar hij waarschuwde dat de bevel voerende economische positie die door de Verenigde Staten ingenomen wordt, dat land tevens een speciale verantwoordelijkheid geeft om het schade berokken en aan andere landen — door economische maatregelen die in Amerika genomen worden — te verhindernen.

Hij zeide dat indien de economische misere verlengd of uitgebreidt wordt oorlog zou kunnen uitbreken door de „proces sponsorora combinatie". Nadat hij een aantal Amerikaanse maatregelen genoemd had waaruit andere landen voordeel getrokken hadden legde van Kleffens er echter de nadruk op dat alhoewel het tegenwoordig regime met de beste voornemens ondernomen was en met in een hieraan verbonden kost voor de Amerikaanse en Britse belastingbetalers, het toch veel schade berokkend heeft aan van Nederland, die voor een geheen aantal landen, met inbegrip zond economisch leven van de herste van de Duitse economie afhangt.

De voorzitter van de Kamer van Koophande A. D. Bestebreurtje zeide, bij zijn voorwoord ter inleiding van Dr. van Kleffens,dat zijn organisatie meewerkte aan de fundamentele detailes van de onderhandelingen omtrent de nieuwe handels overeenkomst tussen de douane verenigingen van de Verenigde Staten en Nederland, België en Luxemburg, in het belang van deze landen van de Overzeese Gebiedsdelen van de 2 laatst genoemden. Hij waarschuwde de Amerikaanse importen exporteurs dat de toestanden in Indië nog steeds vrij en zeker zijn en dat in zijn mening de import- en export maatschappijen veel geduld en voorzichtigheid moeten beoefenen.

Hij maakte bekend dat de Nederlandse Kamer van Koophandel een Afdeling tot bevordering van de Handel geopend heeft, onder leiding van L. Smilde, die in nauwe samenwerking met het Centraal Instituut van Handels Bevordering te Den Haag zal arbeiden.

Bij de voor aanstaande personen die aan de lunch deelnamen waren: Dr. Edgar F. Roming, de pastoor van de West End Kerk, Prof. G. W. G. Bruins, ex-directeur van het Internationale Monetaire Fonds, van Swinderen, Snouck, Hurgronje, Reuchlin. (New York, Aneta)

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

NOG MOEILIJKHEDEN IN VENEZUELA?

Uit Caracas meldde de A.P. Zondag nog, dat de Venezolaanse Minister van Defensie aan de opstandelingenin de staat Trujillo.be kend heeft gemaakt, dat zo men zich niet overgeeft, met krachtige middelen tegen hen zal worden opgetreden. Het ultimatumliet uitkomend dat geen nua heeft omte strijden tegen de nationale troepen en dat dit onvaderlandslievend is. De Venezolaanse Regering wil trachten te voorkomen dat meer Venezolaanse bloedv ergeten wordt. Het ultimatum liet verder uitkomen dat de Regering volkomen in staat is de opstand te verplettenen (Caracas, (AP) 15.12).

DE SITUATIE IN HANDEN.

De regering vanVenezuela bericht dat men thans de situatie in handen heeft, in het Andes-gebieden waar boeren door grote landeigenaren van wapenen voorzien, twee kleine steden hebbenweten te bezetten. Uit Caracas worden verder nog kleine ongeregeldheden in het garnizoen gemeld, doch deze berichten werden niet bevestigd. De regeringmeldt echter dat men de situatie algeheel in handen heeft, zodat heden de Algemene Vergadering bijeen kan komen (Caracas, (AP) 14.12).

ONS KONINKRIJK

NEDERLAND EN SPANJE.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde Zaterdag mede, dat de Regering, in overeenstemming met het besluit van de Algemene Assemblee van de Verenigde Landen, de herroeping van Petrus J. Teppema, de Nederlandse Ambassadeur te Spanje gelast heeft. (Den Haag, Aneta).

AANSPORING TOT OPSTAND?

De Procureur-Generaal overweegt momenteel het indienen van een aanklacht van „aansporing tot opstand" tegen Lt. Gen. Jhr. Willem Roell, gepensioneerd ex-commandant van het Nederlandse Veld Leger die in een radiotoespraak, Donderdag, een beroep deed „op alle goede patriotten" om zich „..tot het einde goedkeuring van de Linggadjati overeenkomst, indien noodzakelijk ondergronds."

Deze radiotoespraak werd door de pers aangeklaagd als een aansporing tot illegale tegenstand van de Regering. Generaal Roell, die 73 jaar oud is, vertelde Aneta dat het manuscript van de radio toespraak „haastig voorbereid" was en dat hij niet de bedoeling had het idee van werkelijke tegenstand aan de Regering

RECENSIE.

Vier maanden onder de Jappen op Java en mijn ontsnapping door Cornelis van der Grift

Bij de firma G B Goor Zone's Uitgeversmaatschappij in Den Haag kwam een boekje uit dat reeds onder oorlog op Curaçao bekend was in zijn Engelse lezing. Het geeft de interessante wederwaardigheden weer, die 3 personen meemaakten op hun ontsnappingsreis van Java naar het eiland Rodriguez bij Zuid Afrika.

Voor de personen in kwestie was het een uitkomst, om aldus uit handen van de Jappen te blijven. Het boek laat ons goed zien hoe de stemming in Indië was de eerste vier maanden van de oorlog. Waarschijnlijk zullen de drie gezellen ook veel waardevolle mededelingen aan de militaire autoriteiten hebben kunnen verstrekken, doch daarover licht het boekje ons begrijpelijker wijze niet in.

Bekendmaking

De Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Curacao;
Gelet op artikel 3 van het Besluit van den 14n Juni 1945 houdende maatregelen in den zin van artikel 31 eerste lid, der CURAÇAOSCHE STAATSREGELING (P. B. 1945 No. 89) zooals...... gewijzigd waarbij hem bevoegdheid is verleend, al die voorschriften ter handhaving van de openbare orde te geven, welke de omstandigheden in ieder bijzonder geval vereischen, maakt bekend, dat het met ingang van heden verboden is, dat luchtvaartuigen, niet behoorende tot de geregelde lijndiensten, van eenige vlieghaven in het Staatsdeel Curacao vertrekken zonder zijn schriftelijke bijzondere vergunning, alles onverminderd de ter zake geldende wettelijke voorschriften. . . . .

Willemstad, 16 December 1946

De Procureur-Generaal vornoemd,
wnd.

BONAIRE

— De Heer Utermark was ook enkele dagen op Bonaire en hield een lezing voor het A.N.V. Hij heeft Indianentekeningen bezocht: en met een bootje de koralenwereld bekeken, om te zien of een boot met glazen bodem aantrekkelijk genoeg zou zijn voor toeristen.

— De Grot van Poz Calbas is nu geheel afgesloten. Er staat een huisje met een pompinstallatie, een watermolen en een tweede molen is in aanbouw. Vandaaruit lopen grote pijpleidingen naar een reservoir. De leiding van het reservoir af is voorlopig slechts doorgetrokken tot aan het vliegveld, waar vrachtwagens kosteloos water kunnen tappen.

— Er is een bazaar in voorbereiding, die gehouden zal worden op 27 en 28 December ten bate van de nieuwe kerk.

— De bekende plantkundige Frater Arnoldo heeft reeds een aantal planten op Bonaire ontdekt, die tot heden toe nog niet geregistreerd waren.

— De regenval is nog niet voldoende om een goede oogst te kunnen voorspellen. Het Noordelijk gedeelte van het eiland staat er iets gunstiger voor dan het midden en het Zuiden.

STATEN VAN CURAÇAO.

Vergadering op MAANDAG, den 16den DECEMBER 1946, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1o. Ingekomen stukken.

2o. Ontwerp - landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Arbeidsgeschillenlandsverordening 1946" (P.B. 1946 no. 119) (1946-1947-27).

3o. Ontwerp - landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Gouvernements-werkliedenverordening 1944" (P.B. 1944 no. 197), zooals gewijzigd en aangevuld bij landsverordening van den 12den November 1945 (P.B. 1945 no. 164) (1946-1947-28).

De Griffier.

CURAÇAO

DE HEREN HOOGEVEEN SENIOR HEDEN TERUG.

Hedenmiddag om 15.30 uur worden op het vliegveld Hato verwacht de Heren Hoogeveen en Senior die een week geleden naar Washington zijn vertrokken.

De Heren Hoogeveen en Senior zijn ook naar New York gegaan teneinde de deviezen quaestie te regelen.

K.L.M.

Nadat wij in de Nederlandse kranten hadden gelezen dat men met Kerstmis minden zou vliegen, verwondert het ons te vernemen, dat op Curaçao de diensten op Kerstmis gewoon zullen doorgaan. Ook de „Surinamer" heeft hierop reeds de aandacht gevestigd.

LANTAARNPAAL No. 77.

De „Volkskrant" in Nederland, één der grootste Katholieke bladen begrijpt maar niet waarom de Amigoe toch wel een bericht in de krant zet over lantaarnpaal No. 77. Wij kunnen ons best begrijpen, dat zij het niet begrijpen, maar als zij het niet begrijpen, laat men dan toch niet doen alsof men het begrijpt.

SCHUTTERIJ.

In verband „met buitengewone omstandigheden" acht het bestuur van Curaçao het noodzakelijk dat de eerste oefeningen van de jaarklasse 1927, die oorspronkelijk op 1 Januari 1947 zouden eindigen, te verlengen tot 1 Mei 1947. Aldus staat te lezen in Publicatie blad No. 182.

De schutters nu van andere jaarklasse dan 1927, die samen met de 9e lichting in dienst zijn gekomen, mogen dus wel naar huis??

SCHEEPSBERICHTEN.

14 December 1946.

Edg. D. Williams van Santa Martha, Monte Diz van Spanje, Richmond I van Maracaibo.

15 December 1946.

Evangeline Park van Trinidad, Pygmalion van New York, Benjamin Fisher van Puerto Cabello, Santa Monica van New York, Ino van Maracaibo, Edg. D. Williams naar Santa Martha, St. Maarten naar Aruba, Benjamin Fisher naar Aruba.

16 December 1946.

Santa Monica naar Puerto Cabello, Dorothy van La Guaira.

NIEUWE DIRECTEUR.

Naar ons wordt medegedeeld is benoemd tot Directeur van de Ned. Ind. Gas Mij. te Curaçao, de Heer Ir. E. L. Tulleners. De Heer Tulleners is sinds 1930 in dienst van deze Maatschappij en is lange tijd werkzaam geweest in Ned. Oost Indië.

ROOKVERBOD.

Alsof er nooit iets over gezegd was, alsof er nooit een letter over geschreven was, lag me daar gisterenavond een boot te roken, zodat men op het Brionplein elkaar bijna niet kon zien. Wie zou er ook weer opletten?

KERSTNUMMER.

De „La Union" zal na een onderbreking van enkele jaren weer overgaan tot de uitgave van het bekende Kerstnummer „Emmanuel".

CARAIBISCHE CONFERENTIE.

Zaterdagmorgen 11 uur ontving Zijne Excellentie de Gouverneur de Hoofden van de verschillende Afvaardigingen, tevens mede-voorzitters ter Caraibische Conferentie: den Heer Pierre Pelieu, Hoofd van de Franse Afvaardiging, Sir John MacPherson van de Britse Afvaardiging, den Heer Charles W Taussig, van de Amerikaanse Afvaardiging en den Voorzitter den Heer Professor Dr. J. C. Kielstra van de Nederlandse Afvaardiging.

CARAIBISCHE COMMISSIE.

De leden van de Caraïbische Commissie maakten Zaterdag jl. een tocht over ons eiland, waarbij ze tot op Westpunt kwamen en een goed idee meenamen van ons eiland.

Er had op Parera nog een receptie plaats, waarbij de voorzitter Prof. Kielstra het woord voerde.

Zijne Excellentie den Gouverneur luisterde door Zijn tegenwoordigheid deze plechtigheid op, waarbij Hij door de vier voorzitters van de resp. delegaties hartelijk welkom werd geheten. Zijne Excellentie de Gouverneur hield hierbij een interessante redevoering, waarbij het verleden naar voren werd gehaald en de huidige samenwerking werd geprezen.

Zondag bezocht de Commissie Aruba na eerst op Hato het nieuwe station in ogenschouw te hebben genomen.

Men bezocht Aruba: de Lago fabriek complexen, terwijl men verder bezoeken aflegde bij verschillende clubs zoals de Countryclub. De commissie was zo tevreden over de hartelijke ontvangst op Aruba, dat men in werkcomité bijeenkwam onder leiding van den heer Peeters tot het opstellen van een officiële dankresolutie aan de bevolking van Aruba, welke resolutie ook in de notulen van de commissie zal worden geplaatst.

Nader vernemen we nog dat een soortgelijke resolutie ook voor Curaçao is opgemaakt. Men brengt daarin dank aan de autoriteiten, de ontvangstcommissie en de bevolking van ons eiland. De ontvangst, en het medeleven hebben de werkzaamheden van de commissie zeer vergemakkelijkt, en men neemt een onvergetelijke indruk van Curaçao mee.

Morgen hopen wij het een en ander over de resultaten van de commissie te kunnen mededelen, naar men weet waren de vergaderingen niet publiek, doch werd ons beloofd dat ons voor onze lezers een communiqué zou verstrekt worden na afloop van de commissievergaderingen.

De Vlaamse letteren in verval?

Opzienbarend oordeel van Pater Em. Janssen S.J.

In het onlangs verschenen November-nummer van het algemeen cultureel tijdschrift „Streven" (uitgave Desclée, De Brouwer & Cie.) kan men een opzienbarende bijdrage aantreffen van Pater Em. Janssen S.J., tot titel dragende „Voor onze litteratuur in nood".

De schrijver meent, dat de Vlaamse letterkunde van dit ogenblik in diep verval verkeert. Hij noemt het huidige Vlaamse letterkundige leven „een nogal belachelijke rederijkerij, een collectief zelfbedrog". Wat zulk een oordeel van zijn hand betekent, kan men eerst recht beluiten, wanneer men in hetzelfde nummer van hetzelfde tijdschrift een boekbespreking leest over een nieuwe uitgave van „De Loteling" van Hendrik Conscience. In die bespreking noemt Pater Em. Janssen dit ouderwetse werkje „de onovertroffen Kempische idylle van onzen grootsten volksschrijver" en hij verheft er zich op, op deze wederuitgave te hebben aangedrongen. Hieruit moet men wel lezen, dat Pater Janssen het tegenwoordige peil van de Vlaamse letterkunde lager acht dan het gemiddelde van hetgeen „De Loteling" aan verdienstelijks heeft.

Persoonlijk kan ik mij bijna niet voorstellen, dat een ernstig en bestudeerd criticus als Pater Em. Janssen S.J., een letterkunde, die in staat is „Gebed om een goed einde" voort te brengen, lager zou schatten dan een letterkunde, die door „De Loteling" wordt gerepresenteerd, doch hierbij hebben wij te berusten. Het blijkt nu eenmaal het sombere inzicht van den schrijver, dat het na-oorlogse Vlaanderen zeer arm is aan talent. Hij heeft diezelfde mening ook in De Linie verdedigd. Misschien maakt zij deel uit van een algemene ontmoediging, sedert de wapenstilstand aan velen eigen. Ook kan zij samenhangen met de eigenaardigheid van een aantal hedendaagse katholieken die zich teleurgesteld gevoelen, omdat de heerlijkheden der Kerk in de moderne maatschappij trager en waziger zichtbaar worden dan zij gehoopt hadden. Wat hiervan zij: Pater Janssen is overtuigd, te leven en zoekt naar de oorzaken. Die oorzaken interesseren ons. Zij doen dit temeer, nu een scherpzinnig denkend man ze aanwijst.

Volgens den schrijver in „Streven" kan men ze indelen in drie groepen. Vooreerst ziet hij als een werkelijke oorzaak van verval de houding der moderne Vlaamse schrijvers, die meest van huis uit katholiek, de godsdienstzin verloren hebben en hiermede aan hun werk niet meer die vaste grondslag van bezieling kunnen geven, waarop vorige geslachten vertrouwen mochten.

Dit inzicht is ongetwijfeld zeer verdedigbaar. Er wordt veel ephemeers voortgebracht door den modernen mens, omdat hij het uitzicht mist op de eeuwigheid en omdat hij de steun losliet, die de geestelijke traditie der Kerk hem kon bieden. Of inmiddels de Vlaamse letteren zoveel boeiender waren tussen Poirters en Gezelle, toen de katholieke mentaliteit het gehele leven nog doordesemde, komt bij zulk een bewering op pijnlijke wijze in aanmerking voor onderzoek.

Indien de godsdienstzin toen geen letterkundige bloei verzekerde, zou het wel eens kunnen zijn, dat men zuivere godsdienstzin en zuivere kunstbloei niet te gemakkelijk moet vereenzelvigen. Nochtans heeft de schrijver alle recht op te merken, dat zonder enige religie het leven geen diepgang bereikt en de kunst, die dit leven weerspiegelt, derhalve bedreigd wordt met ijlte.

Als tweede oorzaak van verval ziet de schrijver de inkrimping van het kunstbegrip tot een louter technisch begrip. Inderdaad is dit altijd een oorzaak van verval voor de kunst, evenals voor de politiek, de wetenschap, het ambacht, de economie, ja misschien zelfs voor de priesterlijke bediening, de kasselwelsprekendheid, de kerkzang, het gehele geloofsleven.

Het is bijna onvoorstelbaar, dat alleen de letterkunde in een bepaald tijdperk in verval zou geraken door loutere techniek te worden, terwijl alle andere uitingen van geestesleven hier niet onder leden. Voor wat dit punt betreft, kan een eventueel verval der letteren slechts als symptomatisch worden beoordeeld en dan zou het wel eens kunnen zijn, dat in dit opzicht de letteren nog gunstig afstaken bij andere takken van levensuiting. Wellicht heeft de schrijver hieraan onvoldoende aandacht gewijd.

Als derde oorzaak ziet Em. Janssen S.J. het tekort aan hetgeen August van Cauwelaert „de Roomse ruimheid" noemde. Ruiterlijk erkent de criticus: „Roomse engheid heeft, jammer genoeg, ons gekenmerkt. Onze katholieke strijdbaarheid voedde zich niet altijd aan een levende overtuiging; in een positie verschansten wij ons en meer dan eens, met geheel onkatholieke gevoelens van trots en misprijzen, bestreden we, zonder onderscheid en in alles, buitenstaanders, wier binnenste dat niet verdiende."

Deze aanwijzing van een vervaloorzaak is niet minder ernstig dan de vorige. „Met het hart kan men niet ruim genoeg zijn", zegt dezelfde schrijver. Wil men de letteren zien bloeien, dan scheppe men ontvankelijkheid voor het goede.

Men verheuge zich over het goede, hoe of waar dit zich ook vertoont. Slechts in dienst van het goede kan men goed doen. Het is een fatum der moderne letteren, dat zij de dienst van het goede vaak niet meer kennen of dat zij die dienst bekrimpen tot het uiterst gespecialiseerde goede.

Of de Vlaamse letteren waarlijk zo diep in verval zijn, is aan twijfel onderhevig. Doch dat zij door de aangewezen oorzaken tot verval moeten geraken, staat vast. Daarom heeft het artikel van Pater Janssen een gezonde waarschuwings-waarde, al heeft het misschien een gezonde waarheidswaarde voor ieder onderdeel van de hedendaagse Vlaamse litteratuur.

A.v.D.

KLM

(Gelezen in „De Volkskrant")

Vliegende Hollanders.

Met de hemel zo blauw en de grond zo hardvochtig heet, wil ik het maar weer eens hebben over ons nationale troetelkind: de K.L.M.

Hoog, koel en veilig allena nog wat duur. Gezel voelt veel voor de vliegerij, maar wacht op het moment dat de arbeiders-luchtabonnementen hun intrede doen. Dat zal zo lang niet meer duren — een jaar of vijf hoog uit. Want de man uit Maastricht, die even in Amsterdam moet praten, haalt zijn dertig gulden reisgeld er in tijdwinst nu al uit.

Een van Gezels briefschrijvers, die de vaart waarmee het vliegverkeer vooruit gaat zogezegd op de voet volgt, vloog Maandag mee op het eerste lijnvliegtuig van de dagelijkse dienst op Bazel: een zilveren Douglas C4 volgeladen met Denen, Zweden, Zwitsers en vliegende Hollanders.

De ouwe getrouwe Smirnof als kapitein, dezelfde Smirnof, die twintig jaar geleden de eerste Fokker in Bazel afleverde, met den jonge Plesman achter de stuurknuppel naast hem, en de baas van het spul „Plesman himself" in de cabine. Die heeft heel wat lof te innen gehad en de hartenswaardige dingen gezegd; hoe de kleine volken elkaar moeten zoeken om sterk te staan tegenover de grote broers. Hoe klein de afstanden eigenlijk zijn en wat een waanzin de oorlog is.

Luchtcircus.

Die Plesman lijkt soms wel een man met een enorme Europese sleutelbos. „En maar deuren openmaken, jongens." Het is niet bij te houden. Wie dat niet gelooft moet maar eens een middagje gaan kijken op Schiphol, het grootste vliegende circus van Europa, het drukste clearinghouse van internationale luchtpassagiers.

De grond-organisatie kan het niet bijbenen. Het luchtnet wordt sneller gehaakt dan de grondgebouwen worden opgetrokken. Over elke balk die de arbeiders op Schiphol leggen, stappen passagiers die diezelfde dag nog in Oslo stonden, in New York, Cairo, Zürich of Londen. We zijn in deze opbouwkoorts in goed gezelschap. In geheel Engeland is geen goed burgervliegtuig te vinden. In Amerika zijn ze ook allemaal te klein. Het La Guardia-vliegveld van New York is nog in geen twee jaar klaar.

Douane-straat.

Er is op Zwitsers gebied in de buurt van Bazel geen stukkie grond te vinden groot en effen genoeg om zo'n K.L.M.-kast neer te zetten. Wie naar Bazel vliegt, landt daarom in Frankrijk en hobbelt dan in een bus door de Elzas, de grens over, Zwitserland binnen. Dat is een knap stukje internationale samenwerking. De Fransen hebben binnen zes weken tijds een vliegveld uit de grond gestampt — letterlijk, want de Amerikaanse ijzeren maten liggen zo uitgerold over de stoppelvelden en het stationsgebouw riekt nog naar de menie — en het de Zwitsers ter beschikking gesteld.

Er wordt nog wel iets gekibbeld over dit stukje Zwitserse vlieg-annexatie-politiek, maar dat geeft niet. De oplossing is al in zicht. Er komt een aparte „douane-straat" door Frans gebied naar de grens. Die straat heeft geen kruisingen en stoppen is er verboden. Mogen we het idee doorgeven aan Beek (Limburg) waar de Londense passagiers voor Luik nog wel eens rondgesold worden. Dat is een parallel geval. Het wordt tijd, dat er iets dergelijks op gevonden wordt om Zeeuws-Vlaanderen uit zijn triest isolement te halen. Laat de Zeeuwen gerust zijn. Er wordt al dag en nacht over gepiekerd. Binnenkort de eerste spade de grond in.

Goed Zürich.

Zürich is een paradijs. Even elegant en mondain, maar niet zo verdorven als het voor-de-oorlogse en nu verwoeste Boedapest. Zürich heeft iets van de Italiaanse pittigheid, Franse charme en de Zwitserse landelijkheid en is het beste argument tegen alle minderheden-gepraat. De toerist wordt er met ouderwetse voorkomendheid behandeld als een goede bekende, die wat verwend moet worden. En die verwennerij is goed georganiseerd.

Gesprek boven Schiphol.

Tot slot een verhaaltje. Alsof de duvel er mee speelde...... twee grote K.L.M.'s kasten melden zich op hetzelfde moment op Schiphol om te landen. De een uit Batavia, de ander uit Curaçao. De vliegers gingen draadloos met den luchthavenmeester kibbelen. Tot de reiziger uit Curaçao het pleit besliste met de laconieke vaststellen: „Vroeger kwamen de Wijzen uit het Oosten maar tegenwoordig uit het Westen"...... Hij landde als nummer één!

SPORT

SITHOC VERSLAAT D.N.S.

Gisteren vond de lang verwachte wedstrijd plaats. De wedstrijd, die een indirecte beslissing zou brengen, wie van de twee, D.N.S. of Sithoc, naar de A-klasse zal overgaan. Het gelukte Sithoc met een 3—1 overwinning op D.N.S. haar kansen te vergroten. Mocht zij nog een van de drie nog te spelen wedstrijden winnen, dan staat zij safe.

De wedstrijd op zichzelf genomen, was gisteren in den beginne erg slap. Noch D.N.S. noch Sithoc deden hun uiterste best Na 20 minuten spelen wist de gevaarlijke linksbuiten van Sithoc te scoren. Dit bracht wat meer fut in de tegenpartij. Iets voor de rust maakte Corasol het tweede doelpunt en de rust ging in met 2—0 voor Sithoc.

Na de rust was de wedstrijd beter. De clubs kwamen beide met meer energie in het veld. Het gelukte D.N.S. om te scoren nadat Dominguez van Sithoc de stand op 3—0 had gebracht. Zo kwam de wedstrijd dus ten einde met een 3—1 overwinning voor Sithoc.

MGR. VERRIET BEKER WEDSTRIJDEN:

In verband met de gisteren gespeelde wedstrijden is het verdere programma aldus:

Zaterdag 21 Dec.: Ecuador — Union Victory Stars.

Zondag 22 Dec. 10.— uur Dosko — D.B.O.

16 uur Republiek — Winnaar (Ecuador — U.V.S.)

CURAÇAO WINT.

Gisteren waren de jongens van Curaçao stout. Ze hebben Puerto Rico met niet minder dan 14—0 verslagen. Voor halftime was het reeds 6—0.

Zoals men begrijpt uit het resultaat was de wedstrijd niet erg spannend.

Kerkgeschiedenis

door

PATER W. BRADA.

Om de draad der historie weer op te nemen moeten we terug naar het jaar waarop Pater Schinck Curaçao verliet en Pater Pirovano, een Duitse Franciscaan geboren te Kevelaer op Curaçao achterliet.

In 1814 kreeg Pirovano hulp van een Spaans priester, „wat de oude afgeleefde man wel nodig had".

In het begin van de vorige eeuw waren er zelfs verschillende vreemde priesters op Curaçao, verschillende van hen zijn bekende redenaars en schrijvers geweest in Venezuela, doch de revolutie verjoeg hen uit het land, we geven hier enkele namen:

Pablo de Caspe, Felipe Sanchez, Domingo Maestre, Nicolaas Busto, Salvador Garcia Ortigosa, Serafin de Sevilla, Benito de Villaciosa, Thomas Domingo Cabrera, P. J. Hernandez, J. A. Robles, Nicolaas Antonio Diaz, Joaquin de Bertia, Joaquin de Olleria.

In het verdere verloop van dit geschiedverhaal zal ons nog wel de gelegenheid gegeven worden het een en ander over hen te vertellen, zij zullen ofschoon het hun niet vrij stond hun priesterlijke bedieningen uit te oefenen op Curaçao toch wel hebben bijgedragen tot een beter leven der mensen hier. In 1816 kwam Pater Stoppel.

Toen Pater Stoppel hier op Curaçao aankwam was Pastoor Pirovano een man die de hitte van de dag had verdragen.

Een priester Roblez schijnt schijnt practisch alles voor hem gedaan te hebben heel de tijd van Augustus 1814 tot Januari 1817 zijn zowat alle doopjes door hem toegediend. Pater Stoppel schrijft ook naar Nederland, dat Pastoor Pirovano alleen maar voor het huishouden zorgt. Hij komt dus onmogelijk nogd e cunucu intrekken en de plantages aflopen om voor de mensen te preken.

Pater Stoppel heeft schijnbaar wel wat te weinig respect voor zijn Pastoor gehad die toch veel had meegemaakt en een beetje bitter merkt de Pastoor in een brief in 1818 zegt hij dat Stioppel hem nooit eens om raad vroeg. Bovendien lijkt hij uitkomen dat dat zijn nieuwe kapelaan — een man op jaren reeds — een wel wat dominerend karakter heeft.

Op zich doet het goed te zien dat de orde der Franciscanen nu onmiddellijk nu Curaçao weer vrij is van de bezetting van de Engelsen een Pater stuurt, men mag die goede zorg niet vergeten.

Pater Joannes Stoppel (kerkmeesters schrijven later gewoon Stoffel) was een Duitser van geboorte, hij was te Schapen in Hannover geboren op 21 October1769 deed zijn geloften in het klooster van Erkelens op 8 October 1792 en werd priester gewijd op 21 December 1793. In het jaar 1796 was hij prefect van het gymnasium in Megen (N.B.) en in 18101 Vicaris van het klooster in dat stadje. Hij bleef in deze laatste functie tot October 1803. Daarna is hij een drie jaar later de rector van de Clarissen. Hij was de intieme vriend van de bekeerling Le Sage ten Broek. De omgang met deze man heeft misschien meegewerkt tot zijn strijdbaar karakter en heeft hem ook misschien wel die te felle houding doen aannemen tegenover de niet katholieken. Hij was ook nog een tijd Pastoor te Bommel.

Op 28 September kwam hij om 's middags vijf uur in de haven van Curaçao aan, nadat hij eerst ook even op Bonaire geweest was. We zien in zijn reisjournaal of direct zijn ijver voor Bonaire. Uit zijn brieven naar Nederland blijkt dat hij zeer goed rond keek. Hij meent dat er op Curaçao een 100 plantages zijn, terwijl het aantal mensen op die plantages, die katholiek zijn op 5030 schat. Als niet-vrij staat voor het jaar 1816 het getal 6765 opgegeven.

De Engelsen waren vertrokkenen nog voor Pater Stoppel kwam had de Pastoor reeds een brief ontvangen om gegevens voor een statistisch overzicht over Curaçao dat plechtig weer in Nederlands bezit was gekomen, onder gouverneurschap van Vice-Admiraal Kikkert.

In de maand April kreeg de Pastoor een brief met verschillende vragen van de gouvernementssecretaris Prince, dit was een maand na de overgave van de Engelsen. Men vraagt in die brief het aantal katholieken. Men kon hier op geen precies antwoord geven, daar de katholieken op de plantages verspreid waren en vertrek (door verkoop) en dood niet werden gemeld. In een ander rapport staat dat van 16.655 bewoners van Curaçao, Aruba en Bonaire er 13.952 katholieken waren.

Men vroeg verder de leeftijd van de Pastoor. Pastoor Pirovano was toen 66 jaar en werkte reeds 30 jaar hier op Curaçao.

De volgende vraag is wel heel typisch: of men ook Bijbels en psalmen nodig had. Dacht men aan katholieke uitgaven of aan statenbijbels? Het antwoord is dat men in de Katholieke Kerk voor de eerste jaren nog wel genoegzaam voorzien is.

De laatste vraag over de staat der kerk wordt uitvoerig beantwoord. Het blijkt, dat het kerkbestuur nu 1000 pesos per jaar voor de Pastoor uitgaf doch we weten uit een brief dat dit salaris door de slechte omstandigheden niet volledig werd uitgekeerd, zodat het maar goed was, dat Pirovano ook zelf een kapitaal gevormd had.De toestand was slecht op Curaçao, de collectes voor de armen waren al heel miniem, zodat de Pastoor gelukkig uit eigen gelden kon bijspringen.

Het verslag zegt nog „De gemeente bestaat meestal uit geheel arme en onvermogende lieden en het allermeeste uit slaven".

De stemming ten opzichte van deze laatste groep zal in het algemeen niet beter geworden zijn nadat zij de overval van de Guadeloupes troepen gemene zaak met den vijand hadden gemaakt. bovendien was men natuurlijk de opstand van 1795 nog niet vergeten en kende men de verhalen hier over Haïti te goed van de vluchtelingen.

Het verslag meldt nog dat men met de torenbouw, waarvoor men van de Engelsen permissie heeft gekregen maar afgezien heeft wegens de kosten (men scheen er in 1811 nog over te denken volgens het grootboek van de kerkmeesters, doch dat was geen tijd voor torenbouwers). Het verslag wordt getekend door de Pastoor en door de kerkmeesters James Cantfort, die dus ook na de Engelse tijd rustig aanbleef en George Curiel.

In October van dat jaar 1816 krijgen de kerkmeesters vanwege hun functie vrijstelling van actieve dienst bij de burgerwacht. Er waren nog meer kerkmeesters als de twee boven genoemd nl. De Graaff en Martien Pieterszoon en W. T. Furnier.

Pater Stoppel woonde op de pastorie bij Pastoor Pirovano zij eten gezamenlijk en het is sober. Pater Stoppel is daar blij over.

Hij stierf reeds in het jaar 1818. Zo hij niet gestorven was, zou hij door de gouverneur van het eiland gezet zijn, daar, naar de mening van zijn eigen Pastoor de toestand, zoals die in een re. Kerkgeschiedeniens van Curaçao quest weergegeven is, veel te somber was. Jammer dat de feiten wel een andere indruk wekken.

Om een betere indruk te krijgen van het karakter van deze Franciscaan die het aandurfde een quaestie bij het hoogste wereldlijke gezag in Nederland aanhangig te maken, geven wij hier enkele indrukken uit zijn reisbeschrijving.

De tamelijk zakelijke reisbeschrijving.nu en dan echter verlucht met Latijnse en Hollandse verzen, werd gemaakt voor vrienden, wellicht, gezien de Latijnse verzen, voor een ordebroeder. Hij beschrijft erin, hoe hij een storm gemaakt, terwijl dan de text vervolgt: „Intussen het vertrouwen op mijn roeping en dus op de goddelijke bijstand, ontnam mij de schrik, en ik begaf mij des avonds ten 9 ure, wanneer de storm wel iets bedaarde, doch de zee nog verschrikkelijke woelde ter ruste, en heb die nacht beter dan een van de ganse reis geslapen".

Dagelijks probeert hij de tijd te korte met Spaans te leren. Eens vermeldt hij dat hij ondanks het slechte weer toch zijn brevier en de gewone gebeden heeft kunnen bidden.

Als de dichtader weer vloeit, komt er dit gedicht:

„De kalmte kan alleen het beklemde hart genezen
Doch doet het telkens weer voor nieuwe stormen vrezen

Terecht wordt dus gezeild des mensen levenstijd

Te zijn een zee gepaard met onbestendigheid".

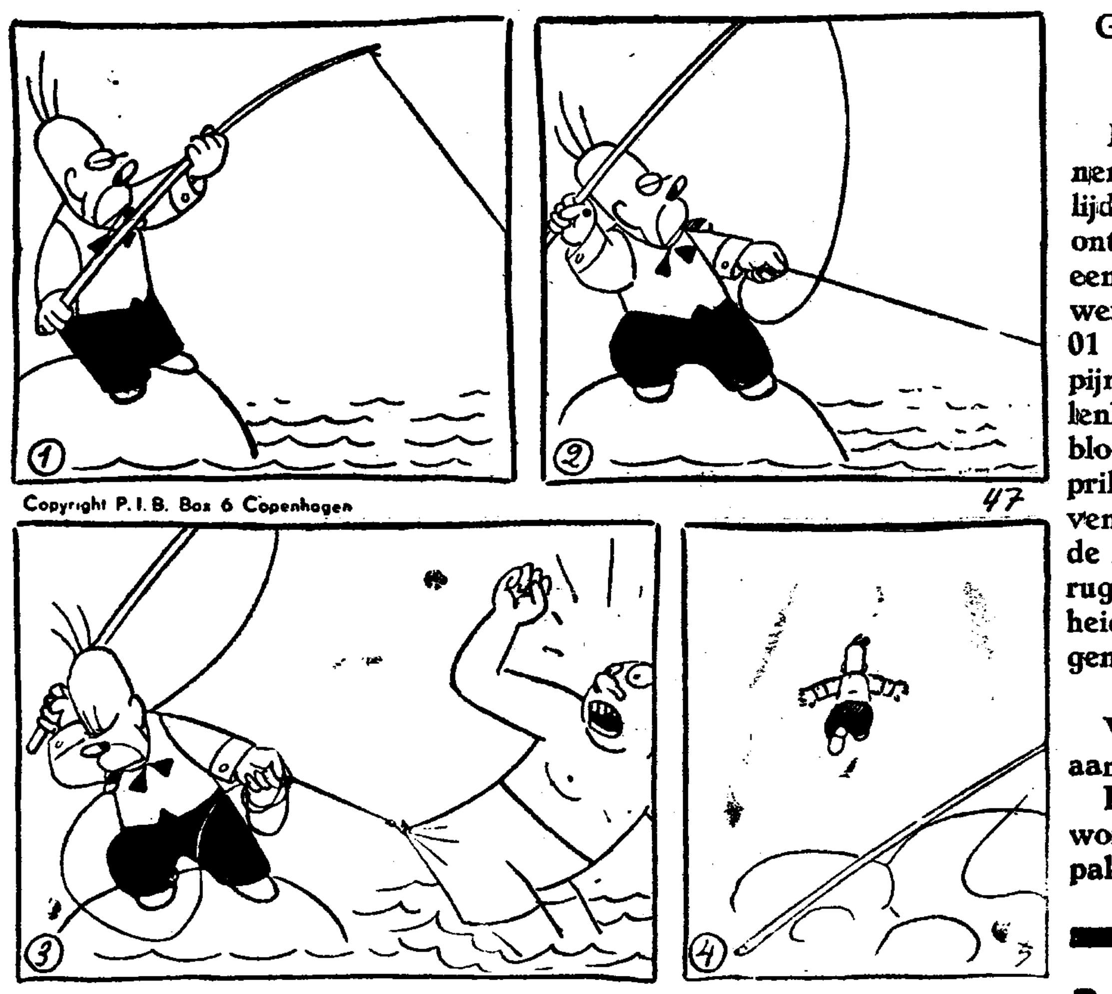
Voor de haven van Willemstad komend, schijnen ze nog heel wat gelaveerd te hebben, in een zeer lang gedicht bedankt hij God behouden te zijn aangekomen. En waren gelukkig, zegt hij, „geen hopeloze ogenblikken". Ook overdenkt hij zijn vroegere arbeid, hij had wel kunnen blijven, maar zijn geweten, vindt hij, eiste meer van hem. Hij had daar, waar hij vroeger was, nl. pastoor te Zaltbommel, de zwakken wel op het goede pad terug gebracht, de hardnekkigen zou hij wel nooit hebben kunnen krijgen. Hier op Curaçao zal hij meer goed werk kunnen doen. Hij bidt altijd aan die roeping getrouw te mogen blijven.

Hij vindt dat hij wel wat oud is, hij is al 47 jaar, hij is als een arbeider geroepen op het laatste uur, wel nu, die kregen ook het zelfde loon, hij eindigt met gebed te vragen voor zijn arbeid.

De bede dat hij nog wat jaren mocht leven is niet verhoord geworden, twee jaartjes maar had hij nog te leven.

Zijn request naar den koning verwekte een opschudding. Hij werd toch het uitgangspunt voor Mgr. Niewindt'sactie. Zijn berichten over Suriname hadden tengevolge dat er weer twee priesters naar die streken gingen.

Goed doet het te zien, dat Ds. G.B. Bosch de ijver prijst, ofschoon er van die kant geen medewerking te verwachten viel voor de idealen van Pater Stoppel, zoals hij die in zijn request vastlegde, verlangend verbetering dre noden van de inlandse bevolking.

ADAMSON GING UIT VIS SEN ZATERDAGMIDDAG.

Joep Nicolas over Amerika

De film Amerika's slechtste propaganda.

Kunstlievend Maastricht was onlangs naar de Bonnefanten in het atelier van Charles Eyck, gekomen om Joep Nicolas te horen spreken over kunst en over de Amerikaanse cultuur. De Roermondse schilder, die in zijn voordracht vele vooroordelen vernietigde, welke onder zijn gehoor over Amerika bestonden, kwam allereerst naar voren met de bewering, dat de belangstelling voor de kunst in Amerika ten minste even groot is als in Europa.

„Life" met zijn oplage van drie en een half millioen en de vele andere bladen hebben de kunst gepopulariseerd. Wij zijn geneigd deze kranten vulgair te noemen. Hun verdienste is in duidelijke taal onderwerpen te behandelen, die in Europa slechts door weinigen worden begrepen en waarvoor altijd alleen in duistere vaktermen wordt gesproken. Een der geliefdste schrijver werd Hendrik Willem van Loon, die de gave had, leesbare boeken te schrijven over kunst en geschiedenis.

„Het is gebeurd, dat ik in Amerika met een metselaar over dingen kon spreken, waarvoor een Nederlands meester in de rechten geen belangstelling had."

Als deze metselaar zijn er millioenen. Hun belangstelling wordt aangewakkerd door die pers, waarvan wij door de film slechts de sensationele kant kennen.

Eigen stijl en kunst.

Nicolas' tweede stelling was, dat Amerika een eigen kunst heeft. De industriekoningen hebben duizenden kunstschatten in Europa opgekocht. Een generatie lang hebben zij kunstschatten niet verzameld, maar opgehoopt. Europa was de bakermat van de kunst; alle kunst moest Europees zijn. Het gevolg was, dat de ongelukkige Amerikaanse schilder zo Europees mogelijk moest schilderen. Zo waren er tientallen Amerikaanse Millets, Corots en Van Goghs. Een Amerikaan, die liever het landschap van Maine of New Jersey dan de bossen van Fontainebleau schilderde, was gedoemd tot de hongerdood.

Het voordeel van deze verzamelwoede was, dat de Europese kunstschatten na de dood van de millionnairs aan het volk werden gegeven. Morgan en Rockefeller vermaakten hun collecties niet aan hun families, maar aan de musea. Zo heeft Amerika prachtige musea gekregen, die de vergelijking met het Prado en het Rijksmuseum kunnen doorstaan.

Maar slechts langzaam heeft zich een eigen stijl ontwikkeld. Dit is de grote gebeurtenis op kunstgebied van de laatste vijf en twintig jaar geweest. Het Amerikaanse werk van Nicolas behandelt Amerikaanse onderwerpen: het vrij saaie landschap van South Carolina, een storm op Lake Mohawk.

„Ik heb een tentoonstelling van achttien jonge onbekende schilders in New York gezien", zeide hij, „Elk had zijn eigen stijl ontwikkeld, die niets meer met Europese stijlen te doen had."

Kranten als maecenas.

De millionnair is niet meer de Maecenas. Grote bedrijven en de geïllustreerde bladen hebben zijn functie overgenomen. Pepsi-Cola geeft jaarlijks een kalender uit. Hij is samengesteld uit reproducties van schilderijen, gekozen uit de inzendingen op een nationale prijsvraag. De „New Yorker" en de „Saturday Evening Post" kopen het werk van de bekendste kunstenaars voor hun omslag.

Een ander weekblad heeft een hele staf van schilders naar de slagvelden van de tweede wereldoorlog gestuurd.

Zo komt het Amerikaanse schilder in ieder gezin. Kunstenaar en volk worden dichter bij elkaar gebracht. De arbeider heeft niet langer het gevoel, dat een schilder iemand is, die zich bezighoudt met onverstaanbare Franse theorieën. De schilder heeft zich geworpen op de uitbeelding van het gezicht van de Verenigde Staten, het landschap en het volk aan zijn werk.

De slechtste propaganda voor Amerika is de film, volgens Nicolas. Hij zeide er weinig over. „Een glas melk is de meest populaire drank." Dat werpt het beeld van Amerika omver, dat 90 percent van de Amerikaanse films ons geen en waarop de Europese opvattingen over Amerika grotendeels zijn gebouwd.

„Ik weet niet of ik me weer in Nederland zal vestigen en een deel van mijn Amerikaanse werk naar hier zal overbrengen", zeide Nicolas. „Als dit gebeurt, gebeurt het niet omdat ik me niet thuis gevoel in de culturele wildernis, die Amerika heet te zijn. Ik zou het dan alleen doen, omdat ik tijdens mijn bezoek hier ondanks alle meningsverschillen en alle gekanker een diepe eerbied heb gekregen voor de wil van het Nederlandse volk tot herstel en voor zijn vertrouwen in een betere toekomst en zijn hard werk."

(De Volkskrant)

Plechtige sluiting Maria-feesten op 8 December in Portugal

door

LOUIS P. SCHOLS.

Op 22 November jl. werd het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima uit het genade-kapelletje van Cova da Iria (Fátima) in plechtige processie naar de hoofdstad van Portugal gevoerd ter gelegenheid van de sluiting van de plechtigheden ter viering van de 3000e gedenkdag van Onze Lieve Vrouw, als Beschermvrouwe van Portugal op 8 December.

Alvorens het Maria-beeld zijn plaats zou verlaten in de nis van het genade-kapelletje, las de Bisschop van Leiria, Zijne Excellentie Dom José Alves Correia da Silva om 8 uur de Heilige Mis. Om 9 uur begaf de processie met het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima zich op weg naar Leiria, vergezeld van het Gemeente-bestuur, clerus en vele gelovigen. Velen vergezelden de processie tot aan de grens van de gemeente.

Te 18 uuren kwam de processie te Leiria, de Bisschopsstad, aan. Met brandende kaarsen en flambouwen ontving de bevolking het genade-beeld. De menigte uitte haar vreugde over de komst van het genade-beeld door in de handen te klappen. Het beeld van Onze Lieve Vrouw werd naar de kathedraal (Sé) vervoerd en aldaar ter verering uitgesteld.

Daarna volgde om 21 uur uitstelling van het Allerheiligste Sacrament tot zes uur van de volgende dag. De aanbiddingsuren werden gehouden door seminaristen, de leden van de katholieke actie, dames en meisjes van het diocees Leiria enz. Om zes uur volgde de Algemene Communie, waar de HH. Missen volgden. Om 11 uur werd een Heilige Mis gelezen, waarna de zegen met het Allerheiligste werd gegeven.

Om 14 uur vertrok de processie door de straten van Leiria en begaf zich toen op weg naar Batalha, alwaar het genade-beeld op dezelfde wijze plechtig werd ontvangen door het Gemeentebestuur en bevolking. Zo vervolgde het genade-beeld van Fátima zijn triomfelijke tocht naar Lissabon.

Op 24 November passeerde het beeld Aljubarota, op 25 November maakte het beeld zijn plechtige intocht te Alcobaça, vervolgen op 26 November te Nazaré, op 27 November te Caldas da Rainha, op 28 November te Ueniche, op 29 November te Lourinhã, op 30 November te Bombarral, op 1 December te Cadaval, op 2 December kwam het Maria-beeld op 18 uur te Torras Vedras aan.

Op 3 December te Mafra, op 4 Decmber te Loures en op 5 December, om ongeveer vier uur, zal het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima voor de tweede maal zijn triomfale intocht in de stad van de zeven heuvelen gelegen aan de rivier de Taag, houden.

Zoals bekend werd het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima in April 1942 voor de eerste maal plechtig naar Lissabon gevoerd, om de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van Fátima te verkrijgen dat het gevaar van het communisme van Portugal zou worden afgewend.

De sluitingsfeesten van de driehonderdste gedenkdag, de dag waarop de toenmalige Koning van Portugal zijn kroon neerlegde aan de voeten van het beeld van de Heilige Maagd te Villa Visoça en onder aanroeping van haar Onbevlekte Ontvangenis haar uitriep tot Beschermvrouwe en tot Koningin van Portugal, zullen plechtig gevierd worden. Op de vooravond van het feest van Maria Onbevlekte Ontvangenis, op 7 December, zullen Portugese moeders haar kleine kinderen in de verschillende kerken van Portugal aan Onze Lieve Vrouw toewijden. De kleine kinderen, jongens en meisjes zullen onder de biezondere bescherming van de Onbevlekte Ontvangenis gesteld worden. De voorbereiding voor deze plechtige toewijding, die uitging van het Bestuur van de „Liga Católica Feminina" te Lissabon zijn reeds in de maand Augustus jl. begonnen.

Het gehele Episcopaat zal op 8 December voltallig te Lissabon zijn om aan de plechtige sluiting van de Mariaanse feesten deel te nemen.

Om haar dankbaarheid te tonen heeft het Bestuur van de „Liga Católica Feminina" (Verenigde van Katholieke Vrouwen) aan den Heilige Vader een gouden kelk aangeboden. Deze kelk is een symbool van dankbaarheid voor de gunsten ontvangen gedurende het jaar 1946 het gedenkjaar, waarin in geheel Portugal de Maria-feesten werden gevierd. Deze gouden kelk werd vervaardigd van de giften geschonken door de katholieke Portugese vrouwen. Tijdens het gedenkjaar 1946 werden in de voornaamste plaatsen van Portugal Maria-feesten gehouden met tot slot de plechtige kroning van het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima met een gouden kroon. De aandacht van de gehele wereld werd echter vooral getrokken door de grootse Kroningsfeesten die te Cova da Iria (Fátima) plaats hadden, bij welke gelegenheid (13 Mei 1946) de Pauselijke Legaat al later, namens Zijne Heiligheid, een gouden kroon plaatste op het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima. In de maand October d.a.v. (17-19 October) volgde het grote Mariaanse Congres te Evira en te Vila Visoça, waaraan den Kardinaal Patriarch van Lissabon en al de Bisschoppen van Portugal deelnamen.

Voor ons Nederlanders is het belangwekkend te weten, dat het eerste beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima, vervaardigd uit cederhout in Portugal, 12 October te Willemstad (Curaçao) aankwam. Ook Amsterdam is niet ten achter gebleven, de Jezuieten-parochie „De Krijtberg" heeft een beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima uit Portugal ontvangen, dat eveneens op 8 December zal worden ingewijd. Dit is niet het eerste beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima dat Amsterdam binnen zijn muren ziet. Op 13 Februari 1933 kwam een beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima, ook uit cederhout vervaardigd, te Amsterdam aan. Dit beeld was geschonken door Zijne Excellentie den Bisschop van Leiria waaronder Fátima resorteert) aan den Zeer Eerwaarde Pater P. van der Scheer van het St. Ignatius-college te Amsterdam. Pater van der Scheer is de schrijver van het boek „Fátima", dat tijdens de oorlog verscheen en dat hij in opdracht van de katholieke actie van het bisdom 's Hertogenbosch schreef. Zijn eerwaarde zorgde tevens voor de grootse Nederlandse bloemhulde voor het kroningsfeest van Onze Lieve Vrouw van Fátima op 13 Mei jl. te Cova de Iria.